

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A tabáni temetőben*

Forrás: *Szózat*

Bp

(Hely)

1925. 8. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

614.61

Hely

Idő

"1925"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs.

A tabáni temetőben ...

(A Szózat tudósítójától.) Néhány éve már megkondították a lélekharangot a pusztuló Tabán egyik romantikusan szép helyén a régi temető felett, de a sírkert kiürítésének időpontját jövő évre halasztották. A kopott, régi, megfakult gyászokat rejtő sírkövek tehát nem sokára nehéz társzekerekre kerülnek s kiássák a porló csontokat is, hogy más helyen aludják tovább végtelenbe nyúló almaikat. És az öreg Tabán egyre soványodó arca ismét szegényebb lesz egy jellegzetes, megszokott vonással.

A nemsokára megszűnő öreg sírkertben már évek óta nem emeltek új hantokat. Magasra törő fák alatt, — melyek mély, siri álmok fölött örködnek, pusztul, züllik minden, mert az itt nyugvó emberek hozzátartozói legnagyobb részben már szintén meghaltak. Csak kirándulók, szerelmes párok keresik már fel azt a helyet, hova a régi Buda nemes és tekintetes polgárai temelkedtek s lépten-nyomon szemünkbe ötlék az idő rombolása.

A kerítés legnagyobb része teljesen eltűnt, a horpadozó hantok között csirkék szaladgálnak s estendeként Budára átmenekültek pestiek betűzgetik a sírkövek megfakult feliratait. A sírkert nyugati oldalán hatalmas kőbelsőzék alatt a Budavár visszavételénél elesett negyvennyolcasok alusznak. Most valószínűleg őket is kitelepítik, de hogy hova, azt még senki sem tudja. És nem döntöttek még afelől sem, hova helyezik át a temető közepén nyugvó *Virág Benedek* hamvait. A negyvennyolcas honvédek nyughelyét ugyan síremlékük felirata szerint *örök időkre itt határozta meg a főváros*, de hát az idő mulandó...

Ebben a temetőben pihen *Döbrentey Gábor* is. Hova kerülnek hamvai, senki sem tudja. Az illetékes hatóságok ugyan felhívták a temetőben nyugvók hozzátartozóit, hogy halottaik porát szállítsák el. De alig akadt jelentkező. A legfőbb hant ma is érintetlenül várja, hogy belevágjon a temetőt kiürítő munkások ásója.

Itt porladnak *Jelky Lajos* és *Szétér István* negyvennyolcas ezredes hamvai is. Aztán szünke nevek légiója következik. Egész generációk fekszenek egy-egy hant alatt. Az apák neveit még németül véste kőbe a kőfaragómester, de fiaik már magyar felirat alatt pihennek, kedves, néha kissé naív epítőművek alatt.

A temetőt gyászolók már nem igen látogatják. Csak néha jön ide egy-egy fáradt, kiszáradt könnyű öregasszony. Megáll vajamelyik sír fölött, csendes imát mormol, aztán mereven bámul maga elé. Talán arra gondol, hogy jövő évben már az sem lesz, ahol kiserhasa magát.

Székesfővárosi háziyomda 1923